

קולנוע

יירה של אחד מידידיה, צייר מתחיל, וערב אחד עזרה לו לערוך תערוכה בתוך בית קפה. שניים מהנוכחים במקום סיפרו שהם אנשי קולנוע העוסקים בהסרטה בעיר יוסי טון, והם משוכנעים שאם תביא כמה מן הציורים לביתם הצילומים, ימצאו שם אנשים שירצו לרכוש כמה מהם ואולי אף להשיט יד עוזרת לקאריירה של האמן הצעיר. למחרת העמיסה שלי 30 ציורים במכונתה ונסעה ליוסטון. האישה שביים את אותו הסרט, רוברט אלטמן, התבונן בציורים קבע שהם נחמדים מאד ושאל את שלי: "ומה דעתך להופיע בסרט שלי?" שלי הסבירה שאינה שוקנת ואינה חושבת בקאריירה מן הסוג הזה, והסתלקה מן המקום כשהיא חושדת שנפלה קורבן ל"מתיחה". רק כאשר מפיק הסרט התקשר, מאחר יותר, לאוניברסיטה שבה למדה, הודיע לה שהוא שולח מכונתה להביאה אל ביתם הצילומים כדי לעבור את המיכר

כוכבים

כישרון עם רגליים אקובות

מי שהולך לראות את שלוש נשים של רוברט אלטמן ותוהה על ההזדהות המזוהה שיש לשלוש השחקניות עם התפקידים שלהן, למרות המיסתוריות החלומית והסתומה של כל אחת משלוש הדמויות שהן מגלמות, יוכל אולי לרדת לשורש התעלול מה אם יתעכב על המקרה של שלי דובל, אחת מן השלוש, שוכחה בפרס השחקנית ה"מצטיינת בפסטיבל הסרטים האחרון בקאן. בסרט מגלמת העלמה דובל תפקיד של בת טכסס, בסוף שנות העשרים שלה, ה"עובדת בלוס-אנג'לס ונושאת שם-מישפחה בעל צליל צרפתי — לאמורה. ולא במקרה. שלי היא בעצמה בת טכסס, גילה 28, ושם מישפחה הוא בהחלט בעל צליל צרפתי. ואם כל מה שהיא אומרת בסרט

דיוקנה של שלי דובל כמילדי לאמורה ב"3 נשים" — עיניים גדולות —

דובל וקאראדין ב"גנבים שכמונו" — רגליים שאינן נגמרות לעולם

הנים הדרושים, השתכנעה, וכך זכתה לעלות לראשונה על הבר בסרט בשם ברסט מלמוד (סרט שאלטמן טרען כי הוא מן החביבים עליו ביותר, אבל לא הוצג מעולם בישראל).

מאז היתה יצאנית מתחילה בהקלפן ו"היצאנית, נערתה של שודד בסרט גנבים שכמונו (עיד אחד מסירטי אלטמן שלא הוצג בארץ). היסטית תמהונית ורודפת כוכבים בנאשווי, רעייתו של נשיא ארצות הברית בבאבלו ביל והאנימאיים, וכמוהן אחת משלוש נשים. כולם, סרטים של רוברט אלטמן.

נראה שהיא פורטת על מיתר מיוחד במינו בנפשו של במאי זה, מיתר שנעדר מנפשם של במאים אחרים. משום שאחרי

בשמע טיבעי וכן במיוחד, אין זה רק עניין של כשרון דרמאטי יוצא דופן — היא פשוט כתבה 80 אחוז מן הדיאלוג שלה בעצמה, ומשום כך ייתכן שהיא מכירה את הדמות שהיא מגלמת אולי טוב יותר מן הבמאי שהגה אותה.

"מילי לאמורה היא השתקפות של חלק נכבד מאישיותי, אותו חלק שאיני מרוצה ממנו", הסבירה שלי. "גם לי יש דימיון פורה ביותר ואילולא ריסנתי אותו מוזמן לזמן, הייתי הופכת מיתומאנית, בדיוק כמו גיבורת הסרט." וכדי לעזור לאלה שתו" הים עדיין על משמעות הסרט: "מילי לאמורה" אומרת שלי, "היא נערה ש"מטרת להכיר את עצמה. היא חביבה, נחמדה למראה, אפילו מוכשרת לעבודה, אבל היא חיה בתוך כל האשליה שהיא סופגת מאמצעי התקשורת. ביתה נראה כמו מודעה בביטאון הרהיטים, היא אוסי פת מירשמים מעיתוני נשים ומקטלגת אותם לפי הזמן הדרוש להכנתם. היא אינה מוסיקה לקשקש, מן הבוקר עד הערב, מבלי לומר בעצם מאומה, וכל חיה מסו"דרים ומאורגנים להפליא משום שהיא מס"רבת להתמרד עם המציאות כפי שהיא היא מתגאה שאין כמה להכנת ארוחות ערב, ושוכחה שאין איש שמוכן לבקר אצלה. היא טוענת שלא תצא בחברת גבר מסויים עד שלא ייפטר מהצטננותו, אבל שוכחה שהוא אינו מוכן לצאת בחברתה, לא כשהוא בריא ולא כשהוא מצונן."

מסירות מיוחדת. ההזדהות המוח"לטת הזאת עם התפקיד והדרור שניתן לה לעשות בו כבתוך שלה, הם תוצאה של שיתוף הפעולה הארוך בינה לביק הבמאי רוברט אלטמן. היא הופיעה עד עתה בשישה מסרטיה, שלא לדבר על עצם ה"עובדה שהיא הוציא אותה מאלמוניותה והפך אותה, להפתעתה הגדולה, לכוכבת קולנוע.

זה היה לפני שבע שנים, כאשר שלי היתה עדיין סטודנטית בטכסס. באותה תקופה היתה שלי מסורה במיוחד לקארי

כמה פעמים נסית להפטר מהם — ולא הצלחת??

אנחנו נחסל את הז'וקים!

נסי פעם אחת את הדרך המודרנית והבטוחה להשמדת הז'וקים לאחר חיטוי שלנו (שעורך כ"1/2 שעה) את מקבלת תעודת אחריות לשנה. לא יהיו יותר ז'וקים בביתך!
ר"ג, מדיעין 18, טל. 790114-5-6 • אג"ת: טל. 059-3012
ד"ר משה הפריאות: 21. רש"י עסק 481/75.

הדברת מזיקים איתנו עיתון

שריטות
בישראל
הליכות
אופנתיות
לחתנים
בהשאלה!
דגמים חדשים
ואקסקלוסיביים ביותר
תוצרת חו"ל

סלון אמבר הסלון המלכותי לכלות וחתנים
תל-אביב, רח' בן-יהודה 64 (פינת רח' מנדלי)
טל. 245100, 226692

תן טרמפ לחייל

רובקס
המתנה שבהישג ידך

המנוי
קיבלת חשבון,
אנא, פרע אותו
ב ה ק ד ס .
מחלקת המנויים

בעיות ולבטים
בחיי המיז
מ א ת
הד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשפים